

Ο άγιος Αντώνιος για τα ψευτομαντέματα των δαιμόνων.

Από τον Ευεργετινό

Πειρασμοί.

Ο Μέγας Αντώνιος έλεγε στους μοναχούς που τον επισκέφτηκαν:

Δεν πρέπει να πιστεύουμε τους δαίμονες, ακόμη και αν υποκρίνονται ότι προλέγουν κάποια πράγματα.

Πολλές φορές δηλαδή λένε πριν από μέρες για αδελφούς ότι θα έρθουν την τάδε μέρα. Και εκείνοι βέβαια έρχονται, οι δαίμονες όμως δεν το κάνουν αυτό από ενδιαφέρον γι' αυτούς που τους ακούν, αλλά για να τους πείσουν να τους πιστεύουν, και έπειτα πλέον, καθώς θα τους έχουν υποχείριους, να τους οδηγήσουν στην απώλεια. Γι' αυτόν τον λόγο δεν πρέπει να τους προσέχουμε, αλλά και όταν λένε, πρέπει να τους ανατρέπουμε, γιατί δεν τους έχουμε ανάγκη.

Τι το αξιοθαύμαστο δηλαδή, αν οι δαίμονες, ως πιο γρήγοροι από εμάς, όταν δουν αυτούς που άρχισαν να οδοιπορούν, πηγαίνουν πιο μπροστά και το αναγγέλλουν; Αυτό μπορεί να το κάνει και κάποιος που πηγαίνει με το άλογο και προχωρεί πιο μπροστά από άλλον που πηγαίνει με τα πόδια.

Επομένως δεν πρέπει να θαυμάζουμε τους δαίμονες γι' αυτό. Από όσα δεν έγιναν ακόμη, αυτοί τίποτε δεν γνωρίζουν, αλλά μόνο ο Θεός γνωρίζει τα πάντα πριν ακόμη γίνουν. Αυτοί αυτά που βλέπουν, τρέχουν μπροστά σαν κλέφτες και τα λένε. Αυτό και καθένας που είναι γρήγορος στο τρέξιμο μπορεί να το κάνει και να πάει μπροστά από άλλον που βαδίζει αργά.

Αυτό που εννοώ είναι το εξής. Αν κάποιος δεν αρχίσει να περπατά, οι δαίμονες δεν ξέρουν αν θα περπατήσει. Όταν τον δουν όμως να περπατά, τρέχουν και, πριν φτάσει αυτός, το αναγγέλλουν, και έτσι συμβαίνει αυτός μετά από μέρες να έρθει. Πολλές φορές ωστόσο, επειδή ο οδοιπόρος γύρισε πίσω ή επειδή κάτι άλλο αποφάσισε η θεία πρόνοια, οι δαίμονες διαψεύστηκαν, και γελάστηκαν εκείνοι που έδωσαν προσοχή σε αυτούς.

Έτσι έγιναν τα μαντεία των ειδωλολατρών, και έτσι πλανήθηκαν αυτοί παλιά από τους δαίμονες. Τώρα όμως σταμάτησε τελείως η πλάνη των δαιμόνων, γιατί ήρθε ο Κύριος, ο οποίος κατήργησε και αυτή την πανουργία τους και τους ίδιους.

Τίποτε επομένως δεν γνωρίζουν οι δαίμονες από μόνοι τους, αλλά σαν κλέφτες προβάλλουν αυτά που βλέπουν σε άλλους. Και δεν γνωρίζουν τα μέλλοντα, αλλά μάλλον τα συμπεραίνουν.

Γι' αυτό και αν καμιά φορά λένε κάποια αληθινά, ούτε τότε να τους θαυμάζει κανείς ή να τους δίνει την παραμικρή σημασία. Γιατί και οι γιατροί που έχουν πείρα των νοσημάτων, όταν δουν και σε άλλους την ίδια αρρώστια, από την εξάσκησή τους πολλές φορές συμπεραίνουν και προλέγουν την εξέλιξή της.

Επίσης και οι κυβερνήτες πλοίων και οι γεωργοί, καθώς είναι εξασκημένοι να παρατηρούν την κατάσταση του καιρού, προλέγουν αν θα γίνει κακοκαιρία ή καλός καιρός, και από αυτό δεν θα πει κανείς ότι αυτοί προλέγουν με θεία φώτιση, αλλά από την πείρα και την εξάσκησή τους.

Άλλωστε, τι χρησιμεύει σε αυτούς που ακούν το να μάθουν από τους δαίμονες πριν από μέρες όσα έρχονται; Ή γιατί βιάζονται να τα γνωρίσουν αυτά; Κάτι τέτοιο δεν δημιουργεί αρετή, ούτε βέβαια είναι γνώρισμα καλού χαρακτήρα. Γιατί κανένας από εμάς δεν μακαρίζεται, επειδή έμαθε και γνωρίζει κάτι τέτοιο, αλλά ο καθένας θα κριθεί αν φύλαξε την πίστη και αν τήρησε πραγματικά τις εντολές.

Επομένως δεν πρέπει να τα θεωρούμε αυτά σπουδαία, ούτε να κοπιάζουμε για να γνωρίζουμε τα μέλλοντα, ούτε να το ζητούμε αυτό ως ανταμοιβή της άσκησής μας. Καλύτερα να προσευχόμαστε να γίνει ο Κύριος βοηθός μας στη νίκη κατά του διαβόλου.

Ας διατηρούμε λοιπόν καθαρό τον νου μας, και πιστεύω ότι η ψυχή, όταν είναι καθαρή από παντού και παραμένει στη φυσική της κατάσταση, μπορεί να γίνει διορατική και να βλέπει πιο πολύ και πιο μακριά από τους δαίμονες, καθώς θα έχει τον Κύριο που θα της τα αποκαλύπτει.

Τέτοια ήταν η ψυχή του Ελισσαίου, η οποία έβλεπε τι έκανε ο Γιεζί (Δ' Βασ. 5:20-27), όπως επίσης και τις αγγελικές δυνάμεις που στέκονταν γύρω της (Δ' Βασ. 6:16-17).

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Δ', Υπόθεση Κ' (20). Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2010, σελ. 213.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>